Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 998/2003 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 mai 2003

privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului

(JO L 146, 13.6.2003, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Commission Regulation (EC) No 592/2004 of 30 March 2004 (*)	L 94	7	31.3.2004
►M2	Decizia 2004/650/CE Consiliului din 13 septembrie 2004	L 298	22	23.9.2004
►M3	Commission Regulation (EC) No 1994/2004 of 19 November 2004 (*)	L 344	17	20.11.2004
►M4	Commission Regulation (EC) No 2054/2004 of 29 November 2004 (*)	L 355	14	1.12.2004
►M5	Commission Regulation (EC) No 425/2005 of 15 March 2005 (*)	L 69	3	16.3.2005
►M6	Commission Regulation (EC) No 1193/2005 of 25 July 2005 (*)	L 194	4	26.7.2005
►M7	Regulamentul (CE) nr. 18/2006 al Comisiei din 6 ianuarie 2006	L 4	3	7.1.2006
►M8	Regulamentul (CE) nr. 590/2006 al Comisiei din 12 aprilie 2006	L 104	8	13.4.2006
►M9	Regulamentul (CE) nr. 1467/2006 al Comisiei din 4 octombrie 2006	L 274	3	5.10.2006
►M10	Regulamentul (CE) nr. 245/2007 al Comisiei din 8 martie 2007	L 73	9	13.3.2007
►M11	Regulamentul (CE) nr. 454/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2008	L 145	238	4.6.2008
►M12	Regulamentul (CE) nr. 1144/2008 al Comisiei din 18 noiembrie 2008	L 308	15	19.11.2008
►M13	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
►M14	Regulamentul (CE) nr. 898/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009	L 256	10	29.9.2009
►M15	Regulamentul (UE) nr. 438/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010	L 132	3	29.5.2010
►M16	Regulamentul delegat (UE) nr. 1153/2011 al Comisiei din 30 august 2011	L 296	13	15.11.2011
►M17	Regulamentul (UE) nr. 52/2012 al Comisiei din 20 ianuarie 2012	L 18	1	21.1.2012

(*) Acest act nu a fost publicat niciodată în limba română.

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 998/2003 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 mai 2003

privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37 și articolul 152 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

în urma consultării Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]), având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de Conciliere la data de 18 februarie 2003,

întrucât:

(1) Este necesară armonizarea cerințelor privind sănătatea animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie între statele membre și din țări terțe și numai măsurile adoptate la nivelul Comunității pot permite realizarea acestui obiectiv.

(2) Regulamentul privește circulația animalelor vii care fac obiectul anexei I la tratat. Unele dintre dispozițiile sale, în special cele referitoare la rabie, au ca obiectiv direct protejarea sănătății publice, în timp ce altele se referă numai la sănătatea animală. Articolul 37 și articolul 152 alineatul (4) litera (b) din tratat reprezintă, prin urmare, baza juridică corespunzătoare.

(3) În ultimii zece ani, situația cu privire la rabie s-a ameliorat spectaculos în întreaga Comunitate, în urma punerii în aplicare a programelor de vaccinare orală a vulpilor din regiunile afectate de epidemia de rabie care s-a manifestat în nord-estul Europei începând cu anii 1960.

([1]) JO C 29 E, 30.1.2001, p. 239 și JO C 270 E, 25.9.2001, p. 109.
([2]) JO C 116, 20.4.2001, p. 54.
([3]) Avizul Parlamentului European din 3 mai 2001 (JO C 27 E, 31.1.2002, p. 55), Poziția comună a Consiliului din 27 iunie 2002 (JO C 275 E, 12.11.2002, p. 42) și Decizia Parlamentului European din 22 octombrie 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 10 aprilie 2003 și Decizia Consiliului din 25 aprilie 2003.

▼B

(4) Acest progres a determinat Regatul Unit şi Suedia să abandoneze sistemul carantinei de şase luni pe care l-au aplicat timp de mai multe decenii, în favoarea unui sistem alternativ, mai puţin restrictiv, care oferă un nivel echivalent de siguranţă. Prin urmare, trebuie adoptate dispoziţii la nivel comunitar vizând aplicarea unui sistem special pentru circulaţia animalelor de companie spre statele respective pe o perioadă de tranziţie de cinci ani şi prezentarea în timp util, de către Comisie, în lumina experienţei câştigate şi a unui aviz ştiinţific din partea Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară, a unui raport conţinând propuneri corespunzătoare. De asemenea, trebuie să se prevadă o procedură rapidă pentru a se decide prelungirea temporară a regimului de tranziţie menţionat anterior, în special dacă evaluarea ştiinţifică a experienţei acumulate ar face necesare perioade de timp mai lungi decât cele prevăzute în prezent.

(5) Cazurile de rabie constatate la animalele de companie carnivore din Comunitate afectează în prezent în special animale care provin din ţări terţe unde există un tip de rabie urbană endemică. Cerinţele de sănătate animală aplicabile în mod general până în prezent de către statele membre în cazul animalelor de companie carnivore aduse din aceste ţări terţe trebuie, deci, să fie mai stricte.

(6) Cu toate acestea, trebuie avute în vedere derogări cu privire la circulaţia dinspre ţări terţe care, din punctul de vedere al sănătăţii animale, aparţin aceleiaşi zone geografice ca şi Comunitatea.

(7) Articolul 299 alineatul (6) litera (c) din tratat şi Regulamentul (CEE) nr. 706/73 al Consiliului din 12 martie 1973 privind regimul comunitar aplicabil Insulelor Anglo-Normande şi Insulei Man pentru comerţul cu produse agricole ([1]) prevăd ca legislaţia sanitar-veterinară comunitară să se aplice Insulelor Anglo-Normande şi Insulei Man, care, în sensul prezentului regulament, trebuie, aşadar, considerate ca fiind parte a Regatului Unit.

(8) Este, de asemenea, necesară instituirea unui cadru juridic pentru cerinţele de sănătate animală aplicabile circulaţiei necomerciale a speciilor de animale neafectate de rabie sau fără semnificaţie epidemiologică în ceea ce priveşte rabia şi alte boli care afectează speciile de animale enumerate la anexa 1.

(9) Este indicat ca prezentul regulament să se aplice fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecţia speciilor de faună şi floră sălbatică prin reglementarea comerţului în acest domeniu ([2]).

(10) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a atribuţiilor de punere în aplicare conferite Comisiei ([3]).

([1]) JO L 68, 15.3.1973, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1174/86 (JO L 107, 24.4.1986, p. 1).
([2]) JO L 61, 3.3.1997, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2476/2001 (JO L 334, 18.12.2001, p. 3).
([3]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(11) Cerinţele comunitare existente în domeniul sănătăţii animale, în special Directiva 92/65/CEE din 13 iulie 1992 de stabilire a cerinţelor de sănătate animală care reglementează comerţul cu animale şi importul în Comunitate de animale, material seminal, ovule şi embrioni care nu fac obiectul cerinţelor de sănătate animală prevăzute de normele comunitare specifice menţionate la anexa A(I) la Directiva 90/425/CEE ([1]), se aplică, în general, numai comerţului. Pentru a se evita disimularea circulaţiei comerciale ca circulaţie necomercială a animalelor de companie în sensul prezentului regulament, dispoziţiile Directivei 92/65/CEE privind ciruclaţia animalelor din speciile specificate în anexa I părţile A şi B trebuie revizuite în scopul asigurării uniformităţii acestora cu normele enunţate în prezentul regulament. În acelaşi scop, trebuie să se prevadă posibilitatea de a se fixa un număr maxim de animale care pot face obiectul circulaţiei în sensul prezentului regulament, a cărui depăşire va antrena aplicarea normelor privind comerţul.

(12) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt menite să asigure un nivel suficient de siguranţă cu privire la riscurile de sănătate implicate. Măsurile respective nu constituie obstacole nejustificate pentru circulaţia din domeniul său de aplicare, deoarece se bazează pe concluziile unor grupuri de experţi consultate în această chestiune şi, în special, pe un raport al Comitetului Ştiinţific Veterinar, publicat la data de 16 septembrie 1997,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziţii generale

Articolul 1

Prezentul regulament stabileşte cerinţele de sănătate animală aplicabile circulaţiei necomerciale a animalelor de companie şi normele privitoare la controlul acestei circulaţii.

Articolul 2

Prezentul regulament se aplică ciruclaţiei între statele membre sau din ţări terţe a animalelor de companie aparţinând speciilor enumerate la anexa I.

Se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 338/97.

Dispoziţiile bazate pe alte considerente decât cele privitoare la sănătatea animală şi menite să restricţioneze circulaţia anumitor specii sau rase de animale de companie nu sunt afectate de prezentul regulament.

([1]) JO L 268, 14.9.1992, p. 54. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1282/2002 al Comisiei (JO L 187, 16.7.2002, p. 3).

▼B

Articolul 3

În sensul prezentului regulament:

(a) „animale de companie” înseamnă animalele aparținând speciilor enumerate la anexa I, care își însoțesc proprietarii sau o persoană fizică răspunzătoare de aceste animale în numele proprietarului în timpul circulației și care nu sunt destinate vânzării sau transferului de proprietate;

(b) „pașaport” înseamnă orice document care permite identificarea clară a animalului de companie, cuprinzând elementele care permit verificarea statutului animalului din punctul de vedere al prezentului regulament, elaborat în conformitate cu articolul 17 al doilea alineat;

(c) „circulație” înseamnă orice circulație a unui animal de companie între statele membre sau intrarea ori reintrarea sa pe teritoriul Comunității dinspre o țară terță.

Articolul 4

(1) Pe parcursul unei perioade de tranziție de opt ani, cu începere de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, animalele din speciile enumerate la anexa I părțile A și B sunt considerate identificate dacă poartă:

(a) un tatuaj clar, lizibil sau

(b) un dispozitiv electronic de identificare (transponder).

▼M15

În cazul prevăzut la primul paragraf litera (b), dacă transponderul nu este conform cu cerințele stabilite în anexa Ia, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare de animalul de companie în numele proprietarului trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului la momentul inspecției.

▼B

(2) Indiferent de forma sub care se prezintă sistemul de identificare a animalului, trebuie să se prevadă existența unor elemente de identificare a numelui și adresei proprietarului animalului.

(3) Statele membre care impun ca animalele care intră pe teritoriul lor, fără a fi supuse unei carantine, să fie identificate în conformitate cu alineatul (1) litera (b) pot cere în continuare acest lucru în cursul perioadei de tranziție.

(4) După perioada de tranziție, ca mijloc de identificare a unui animal se acceptă numai metoda prevăzută la alineatul (1) litera (b).

CAPITOLUL II

Dispoziții aplicabile circulației între statele membre

Articolul 5

(1) În cazul circulației, animalele de companie din speciiile enumerate la anexa I părțile A și B trebuie, fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la articolul 6:

(a) să fie identificate în conformitate cu articolul 4 și

▼M15

(b) să fie însoțite de un pașaport emis de un veterinar autorizat de către autoritatea competentă care să certifice că:

(i) o vaccinare antirabică valabilă a fost administrată animalului în cauză în conformitate cu anexa Ib;

(ii) dacă acest lucru este necesar, animalul în cauză a făcut obiectul unor măsuri sanitare preventive privind alte boli.

Pentru a se asigura controlul unor boli altele decât rabia, care s-ar putea răspândi din cauza circulației animalelor de companie, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, măsurile sanitare preventive menționate la primul paragraf litera (b) punctul (ii). Măsurile în cauză sunt justificate din punct de vedere științific și sunt proporționale cu riscul de răspândire a bolilor respective ca urmare a unor astfel de deplasări.

▼B

(2) Statele membre pot autoriza circulația animalelor enumerate la anexa I părțile A și B care au o vârstă mai mică de trei luni și care nu sunt vaccinate, dacă sunt însoțite de un pașaport și au fost ținute la locul unde s-au născut, fără să intre în contact cu animale sălbatice susceptibile de a fi fost expuse unei infectări sau dacă sunt însoțite de mamă, de care sunt încă dependente.

Articolul 6

▼M15

(1) Până la 31 decembrie 2011, intrarea animalelor de companie enumerate în anexa I partea A pe teritoriul Irlandei, Maltei, Suediei și Regatului Unit este permisă sub rezerva respectării următoarelor cerințe:

— trebuie să fie identificate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b), cu excepția cazului în care, până la finalul perioadei tranzitorii de opt ani prevăzute la articolul 4 alineatul (1), statul membru de destinație recunoaște și identificarea prevăzută la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (a); și

▼B

— trebuie să fie însoțite de un pașaport eliberat de un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să certifice, în plus față de condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), un titru al anticorpilor de protecție de cel puțin 0,5 UI/ml, stabilit de un laborator autorizat, pe baza unei probe prelevate în termenul prevăzut de normele naționale în vigoare la data specificată la articolul 25 al doilea paragraf.

Titrarea anticorpilor nu trebuie repetată în cazul unui animal care, în urma titrării, a fost revaccinat în mod periodic la intervalele prevăzute la articolul 5 alineatul (1), fără întreruperea protocolului de vaccinare impus de laboratorul producător.

Statul membru de destinație poate excepta animalele de companie care circulă între ►M2 aceste patru state membre ◄ de la cerințele de vaccinare și titrare a anticorpilor prevăzute la primul paragral al prezentului alineat, în conformitate cu normele naționale în vigoare la data specificată la articolul 25 alineatul (2).

▼B

(2) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă acordă derogări pentru anumite cazuri, animalele cu vârsta mai mică de trei luni care aparțin speciilor enumerate la anexa I partea A nu pot circula înainte de a ajunge la vârsta prevăzută pentru vaccinare și, dacă normele prevăd acest lucru, de a fi supuse unei testări, în vederea stabilirii titrului de anticorpi.

(3) Perioada de tranziție prevăzută la alineatul (1) poate fi extinsă de Parlamentul European și de Consiliu, care hotărăsc la propunerea Comisiei, în conformitate cu tratatul.

▼M13

Articolul 7

Circulația animalelor aparținând speciilor din anexa I partea C între statele membre sau dintr-un teritoriu menționat în lista din anexa II partea B secțiunea 2 nu este condiționată de nici o cerință cu privire la rabie. Dacă este necesar, Comisia elaborează cerințe specifice, inclusiv o posibilă limitare a numărului de animale, cu privire la alte boli. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (4). Se poate emite un model de certificat de însoțire a acestor animale în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL III

Condiții privitoare la circulația dispre țări terțe

Articolul 8

(1) În momentul circulației, animalele de companie aparținând speciilor enumerate la anexa I părțile A și B:

(a) când vin dintr-o țară terță care figurează pe lista de la anexa II partea B secțiunea 2 și partea C și intră:

(i) într-unul din statele membre enumerate la anexa II partea B secțiunea 1, trebuie să îndeplinească cerințele de la articolul 5 alineatul (1);

▼M15

(ii) până la 31 decembrie 2011, într-unul dintre statele membre enumerate în anexa II partea A, în mod direct sau după tranzitarea unuia dintre teritoriile enumerate în anexa II partea B, trebuie să îndeplinească cerințele de la articolul 6;

▼B

(b) când vin din altă țară terță și intră:

(i) în unul dintre statele membre enumerate la anexa II partea B secțiunea 1:

— trebuie să fie identificate prin sistemul de identificare definit la articolul 4 și

— să fi fost supuse:

— vaccinării antirabice în conformitate cu cerințele de la articolul 5 și

— unei titrări a anticorpilor de protecție, titrul fiind de cel puțin 0,5 UI/ml, realizate pe un eșantion prelevat de un veterinar autorizat la cel puțin 30 de zile de la vaccinare și cu 3 luni înainte de momentul circulației.

▼B

Nu este necesară repetarea titrării anticorpilor la un animal de companie care a fost revaccinat la intervalele prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

Această perioadă de trei luni nu se aplică în cazul reintrării unui animal de companie al cărui paşaport certifică realizarea titrării, cu rezultat pozitiv, înainte ca animalul să fi părăsit teritoriul Comunităţii;

▼M15

(ii) până la 31 decembrie 2011, într-unul dintre statele membre enumerate în anexa II partea A, în mod direct sau după tranzitarea unuia dintre teritoriile enumerate în anexa II partea B, trebuie să fie plasate în carantină, cu excepţia cazului în care s-a asigurat conformitatea lor cu cerinţele articolului 6 după intrarea acestora în Uniune.

▼B

(2) Animalele de companie trebuie să fie însoţite de un certificat eliberat de un veterinar oficial sau, la reintrare, de un paşaport care să certifice conformitatea cu dispoziţiile de la alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere dispoziţiilor de mai sus:

(a) animalele de companie din teritoriile enumerate la anexa II partea B secţiunea 2, pentru care s-a stabilit, conform procedurii prevăzute la articolul 24 alineatul (2), că teritoriile respective aplică norme cel puţin echivalente cu normele comunitare prevăzute de prezentul capitol, trebuie să respecte normele prevăzute la capitolul II;

(b) circulaţia animalelor de companie între San Marino, Vatican şi Italia, Monaco şi Franţa, Andorra şi Franţa sau Spania, şi Norvegia şi Suedia poate continua în condiţiile prevăzute de normele naţionale în vigoare la data prevăzută la articolul 25 alineatul (2);

(c) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2) şi în condiţii care urmează a fi stabilite, intrarea animalelor de companie nevaccinate cu vârsta mai mică de trei luni, care aparţin speciilor enumerate la anexa I partea A şi care vin din ţări terţe enumerate la anexa II părţile B şi C, poate fi autorizată dacă situaţia rabiei în ţara respectivă permite acest lucru.

(4) Măsurile pentru punerea în aplicare a prezentului articol şi în special modelul de certificat se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

▼M13

Articolul 9

Condiţiile care se aplică circulaţiei animalelor aparţinând speciilor enumerate în anexa I partea C dinspre ţări terţe se adoptă de Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 24 alineatul (4). Modelul de certificat care însoţeşte circulaţia acestor animale este întocmit în conformitate cu procedura de reglementare cu control menţionată la articolul 24 alineatul (2).

▼B

Articolul 10

►M13 Lista țărilor terțe prevăzută în anexa II partea C se întocmește de către Comisie. Pentru a fi inclusă pe lista respectivă, o țară terță trebuie, mai întâi, să își demonstreze statutul cu privire la rabie, precum și faptul că: ◄

(a) notificarea suspiciunii de rabie către autorități este obligatorie;

(b) există de cel puțin doi ani un sistem eficient de monitorizare;

(c) structura și organizarea serviciilor sale veterinare sunt suficiente pentru a garanta valabilitatea certificatelor;

(d) au fost puse în aplicare toate măsurile de reglementare în vederea prevenirii și controlului rabiei, inclusiv normele privind importurile;

(e) sunt în vigoare regulamente privind comercializarea vaccinurilor antirabice (lista de vaccinuri și laboratoare autorizate).

▼M13

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (5).

▼B

Articolul 11

Statele membre pun la dispoziția publicului informații clare și ușor accesibile privind cerințele sanitare care se aplică în cazul circulației necomerciale a animalelor de companie pe teritoriul Comunității și condițiile în care pot intra sau reintra pe teritoriul comunitar. De asemenea, iau măsuri pentru ca personalul de la punctele de intrare să fie pe deplin informat în legătură cu reglementările respective și să le poată pune în aplicare.

Articolul 12

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca animalele de companie aduse pe teritoriul Comunității dintr-o țară terță, alta decât cele care figurează în lista din anexa II partea B secțiunea 2:

(a) să facă obiectul unor verificări ale documentelor și identității de către autoritățile competente la punctul de intrare a călătorilor pe teritoriul Comunității, dacă sunt cinci animale de companie sau mai puține;

(b) să fie supuse cerințelor și verificărilor prevăzute de Directiva 92/65/CEE, dacă sunt mai mult de cinci animale de companie.

Statele membre desemnează autoritățile responsabile cu verificările respective și informează imediat Comisia în legătură cu aceasta.

Articolul 13

Fiecare stat membru întocmește lista a punctelor de intrare la care se face referire la articolul 12 și o înaintează celorlalte state membre și Comisiei.

▼B

Articolul 14

La data călătoriei, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare pentru animalul de companie trebuie să prezinte autorităților responsabile cu verificările un pașaport sau certitificatul prevăzut la articolul 8 alineatul (2), care să ateste că animalul îndeplinește cerințele stabilite pentru călătoria respectivă.

▼M15

În cazul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b), dacă transponderul nu este conform cu cerințele stabilite în anexa Ia, proprietarul sau persoana fizică răspunzătoare de animalul de companie în numele proprietarului trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului la momentul inspecției.

▼B

În cazul în care verificările arată că animalul nu îndeplinește cerințele stabilite de prezentul regulament, autoritățile competente hotărăsc prin consultare cu veterinarul oficial:

(a) să returneze animalul în țara de origine;

(b) să izoleze animalul sub control oficial atâta timp cât este necesar ca să îndeplinească cerințele de sănătate, pe cheltuiala proprietarului sau a persoanei fizice răspunzătoare de animalul respectiv sau

(c) în ultimă instanță, să eutanasieze animalul, fără compensație financiară, în cazul în care nu se poate lua în calcul returnarea sau izolarea animalului în carantină.

Statele membre iau măsuri pentru ca animalele care nu pot intra pe teritoriul Comunității să fie adăpostite sub control oficial până la revenirea în țara de origine sau până la orice altă decizie administrativă.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune și finale

Articolul 15

În cazul în care cerințele aplicabile circulației prevăd determinarea titrului de anticorpi pentru rabie, eșantionul trebuie prelevat de un veterinar autorizat, iar testul trebuie realizat de un laborator autorizat în conformitate cu Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut special responsabil pentru stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice în vederea monitorizării eficienței vaccinurilor antirabice. ([1])

▼M15

Articolul 16

Până la 31 decembrie 2011, Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit, în ceea ce privește echinococoza, și, respectiv, Irlanda, Malta și Regatul Unit, în ceea ce privește căpușele, pot condiționa intrarea pe teritoriul lor a animalelor de companie de respectarea cerințelor speciale în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

([1]) JO L 79, 30.3.2000, p. 40.

▼B

Articolul 17

▼M13

Pentru animalele aparținând speciilor enumerate în anexa I părțile A și B, cerințele de natură tehnică, altele decât cele stabilite de prezentul regulament, pot fi adoptate de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (4).

▼B

Modelul pentru pașaportul care trebuie să însoțească animalele aparținând speciilor enumerate la anexa I părțile A și B care fac obiectul circulației se întocmește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

Articolul 18

Se aplică măsurile de garanție prevăzute de Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în comerțul intracomunitar cu anumite animale vii și produse în scopul finalizării pieței interne ([1]) și în Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE ([2]).

În mod special, la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care situația privitoare la rabie într-un stat membru sau o țară terță justifică acest lucru, se poate hotărî, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 24 alineatul (3), asupra necesității ca animalele care aparțin speciilor enumerate la anexa I părțile A și B și care vin din teritoriul respectiv să respecte condițiile stabilite la articolul 8 alineatul (1) litera (b).

▼M13

Articolul 19

Anexa I partea C și anexa II părțile B și C pot fi modificate de către Comisie pentru a se ține seama de evoluția situației în Comunitate sau în țările terțe în ceea ce privește bolile care afectează speciile de animale care fac obiectul prezentului regulament, în special rabia, și, dacă este necesar, pentru a se limita, în sensul prezentului regulament, numărul de animale care pot face obiectul circulației. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (4).

▼M15

Articolul 19a

(1) Pentru a ține seama de progresele tehnice, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, modificări ale cerințelor tehnice pentru identificare prevăzute în anexa Ia.

([1]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/118/CEE (JO L 62, 15.3.1993, p. 49).

([2]) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 96/43/CE (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

▼**M15**

(2) Pentru a ține seama de evoluția științifică și tehnică din domeniul vaccinării antirabice, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 19b și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d, modificări ale cerințelor tehnice privind vaccinarea antirabică prevăzute în anexa Ib.

(3) La adoptarea acestor acte delegate, Comisia hotărăște în conformitate cu dispozițiile relevante din prezentul regulament.

Articolul 19b

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 19a îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de 5 ani de la 18 iunie 2010 Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cu cel puțin 6 luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se prelungește automat pentru perioade cu durată identică, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 19c.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 19c și 19d.

Articolul 19c

(1) Delegarea competențelor menționată la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 19a poate fi revocată de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele revocării.

(3) Decizia de revocare duce la încetarea delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare. Respectiva decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19d

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot ridica obiecțiuni la actele delegate în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, termenul respectiv se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecțiuni față de actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

▼M15

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul ridică obiecțiuni față de un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele pentru care se opune actului delegat.

▼B

Articolul 20

Se adoptă toate măsurile de punere în aplicare de ordin tehnic, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

▼M13

Articolul 21

Comisia poate adopta orice dispoziții tranzitorii pentru a face posibilă trecerea de la regimul actual la regimul stabilit de prezentul regulament. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 24 alineatul (4).

▼B

Articolul 22

Directiva 92/65/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10:

(a) la alineatul (1), cuvântul „dihori domestici” se elimină;

(b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Pentru a face obiectul comerțului, câinii, pisicile și dihorii domestici trebuie să îndeplinească cerințele enunțate la articolele 5 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului (*)

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când circulația comercială are loc spre Irlanda, Regatul Unit sau Suedia, câinii, pisicile și dihorii domestici fac obiectul condițiilor enunțate la articolele 6 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 998/2003.

▼B

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă.

(*) JO L 146, 13.6.2003, p. 1.";

(c) la alineatul (4), după cuvântul „carnivore" se adaugă următorul text:

„cu excepția speciilor prevăzute la alineatele (2) și (3)";

(d) alineatul (8) se elimină.

2. La articolul 16 se adaugă următoarele paragrafe:

„Cu privire la pisici, câini și dihori sălbatici, condițiile de import trebuie să fie cel puțin echivalente cu cele de la capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 998/2003.

Certificatul care însoțește animalele trebuie, de asemenea, să confirme efectuarea, cu 24 de ore înainte de expedierea animalelor, a unui examen clinic de către un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să ateste că animalele sunt sănătoase și apte să suporte transportul la destinația respectivă."

Articolul 23

Înainte de 1 februarie 2007, Comisia, după primirea avizului Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară cu privire la necesitatea de a menține testul serologic, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport bazat pe experiența acumulată și pe o evaluare a riscului, împreună cu propuneri corespunzătoare pentru stabilirea regimului care urmează a fi aplicat cu efect de la ►M11 1 iulie 2010 ◄ pentru articolele 6, 8 și 16.

Articolul 24

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada menționată la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile de la articolul 8.

Perioada menționată la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de 15 zile.

▼M13

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼**M13**

(5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4), articolul 5 litera (b) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenele prevăzute la articolul 5a alineatul (3) litera (c) și la articolul 4 literele (b) și (e) din Decizia 1999/468/CE se stabilesc la două luni, respectiv o lună și două luni.

▼**B**

Articolul 25

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 iulie 2004.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

SPECII DE ANIMALE

PARTEA A

Câini

Pisici

PARTEA B

Dihori domestici

PARTEA C

Nevertebrate (cu excepția albinelor și crustaceelor), pești tropicali ornamentali, amfibieni, reptile.

Păsări: toate speciile [cu excepția păsărilor de curte care fac obiectul Directivelor 90/539/CEE ([1]) și 92/65/CEE ale Consiliului].

Mamifere: rozătoare și iepuri domestici.

([1]) Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 303, 31.10.1990, p. 6). Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2001/867/CE a Comisiei (JO L 323, 7.12.2001, p. 29).

▼**M15**

ANEXA Ia

Cerințe tehnice pentru identificare

În sensul articolului 4 alineatul (1), sistemul standard de identificare electronică este un dispozitiv de identificare prin radiofrecvență pasiv programabil o singură dată (transponder) care:

1. respectă standardul ISO 11784 și utilizează tehnologia HDX sau FDX-B;

2. poate fi citit de un dispozitiv de citire compatibil cu standardul ISO 11785.

▼M15

ANEXA Ib

Cerințe tehnice pentru vaccinarea antirabică [menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i)]

În sensul articolului 5 alineatul (1), o vaccinare antirabică este considerată valabilă dacă îndeplinește următoarele condiții:

1. Vaccinul antirabic trebuie:

   (a) să fie un vaccin altul decât un vaccin viu modificat și să intre într-una dintre categoriile:

      (i) un vaccin inactivat de cel puțin o unitate antigenică per doză (standard OMS); sau

      (ii) un vaccin recombinant care să exprime glicoproteina imunizantă a virusului rabiei într-un vector viral viu;

   (b) dacă este administrat într-un stat membru, să i se fi acordat o autorizație de comercializare în conformitate cu:

      (i) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare ([1]); sau

      (ii) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor Comunității privind autorizarea și supravegherea produselor medicamentoase de uz uman și veterinar și de înființare a unei Agenții Europene pentru Medicamente ([2]);

   (c) dacă este administrat într-o țară terță, să îndeplinească cel puțin cerințele stabilite în partea C din capitolul 2.1.13 din Manualul de teste de diagnosticare și vaccinuri pentru animalele terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor, ediția 2008.

2. O vaccinare antirabică este considerată valabilă doar în cazul în care îndeplinește următoarele condiții:

   (a) vaccinul a fost administrat la o dată indicată în:

      (i) secțiunea IV din pașaport; sau

      (ii) secțiunea adecvată din certificatul de sănătate animală însoțitor;

▼M16

   (b) data menționată la litera (a) nu trebuie să fie anterioară datei microcipării sau tatuării indicată în:

      (i) secțiunea III punctul (2) sau secțiunea III punctul (5) din pașaport; sau

      (ii) secțiunea corespunzătoare din certificatul de sănătate animală însoțitor;

▼M15

   (c) trebuie să fi trecut cel puțin 21 de zile de la încheierea protocolului de vaccinare solicitat de către producător pentru prima vaccinare, în conformitate cu specificațiile tehnice din autorizația de comercializare menționată la punctul 1 litera (b) pentru vaccinul antirabic în statul membru sau țara terță în care este administrat vaccinul;

   (d) perioada de valabilitate a vaccinului, astfel cum este prescrisă în specificațiile tehnice ale autorizației de comercializare pentru vaccinul antirabic în statul membru sau în țara terță în care vaccinul este administrat, trebuie să fie menționată de către un veterinar autorizat în:

      (i) secțiunea IV din pașaport; sau

([1]) JO L 311, 28.11.2001, p. 1.
([2]) JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

▼**M15**

(ii) secțiunea adecvată din certificatul de sănătate animală însoțitor;

(e) o revaccinare (rapel) trebuie considerată a fi o primă vaccinare dacă nu a fost efectuată în perioada de valabilitate menționată la litera (d) a unei vaccinări anterioare.

▼M9

ANEXA II

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR

PARTEA A

IE Irlanda

MT Malta

SE Suedia

UK Regatul Unit

PARTEA B

Secțiunea 1

(a) DK Danemarca, inclusiv GL — Groenlanda și FO — Insulele Feroe;

(b) ES Spania, inclusiv Insulele Baleare, Insulele Canare, Ceuta și Melilla;

(c) FR Franța, inclusiv GF — Guyana Franceză, GP — Guadelupa, MQ — Martinica și RE — Réunion;

(d) GI Gibraltar;

(e) PT Portugalia, inclusiv Insulele Azore și Insulele Madeira;

(f) statele membre, altele decât cele enumerate în partea A și la literele (a), (b), (c) și (e) ale prezentei secțiuni.

Secțiunea 2

AD Andorra

CH Elveția

▼M12

HR Croația

▼M9

IS Islanda

LI Liechtenstein

MC Monaco

NO Norvegia

SM San Marino

VA Vatican

PART C

AC Insula Ascension

AE Emiratele Arabe Unite

AG Antigua și Barbuda

AN Antilele Olandeze

AR Argentina

AU Australia

AW Aruba

BA Bosnia și Herțegovina

BB Barbados

▼M10

———————

▼M9

BH	Bahrain
BM	Bermuda
BY	Belarus
CA	Canada
CL	Chile
FJ	Fiji
FK	Insulele Falkland
HK	Hong Kong

▼M12

———————

▼M9

JM	Jamaica
JP	Japonia
KN	Saint Kitts și Nevis
KY	Insulele Cayman

▼M14

LC	Saint Lucia

▼M9

MS	Montserrat
MU	Mauritius
MX	Mexic

▼M10

MY	Malaezia

▼M9

NC	Noua Caledonie
NZ	Noua Zeelandă
PF	Polinezia Franceză
PM	Saint-Pierre și Miquelon

▼M10

———————

▼M9

RU	Federația Rusă
SG	Singapore
SH	Sfânta Elena
TT	Trinidad și Tobago
TW	Taiwan

▼M17

SUA	Statele Unite ale Americii (inclusiv AS — Samoa Americană, GU — Guam, MP — Insulele Mariane de Nord, PR — Puerto Rico și VI — Insulele Virgine Americane)

▼M9

VC	Saint Vincent și Grenadines
VG	Insulele Virgine Britanice
VU	Vanuatu
WF	Insulele Wallis și Futuna
YT	Mayotte